

AMIKOR A PÜNKÖSD NAPJA ELJÖTT

2016. május 15.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Nézzük meg, hogy mit is ünneplünk a mai napon! Pünkösd napja eljött – írja a Szentírás. Mivel a mai napon – pont ezen a vasárnapon – jött el, szeretnék egy kicsit veletek az igei háttérbe belenézni, egészen az Ószövetségtől kezdve. Röviden, természetesen, mert az időnk nem teszi máshogy lehetségessé.

Tudnotok kell, hogy az Ószövetségben Isten három főünnepet rendelt el az Ő népe számára. Ezeken a főünnepeken a nép minden egyes felnőttkorba kerülő férfitagjának kötelező volt megjelenni Jeruzsálemben Isten színe előtt, ajándékkal. Ajándékot kellett vinni az Isten színe elé, és megemlékezni az Ő jóságáról, hálát adni az Ő kegyelmeiről.

Három ilyen főünnep van az Ő rendelése szerint. Ez az Atya Úr Isten rendelése. Első ünnep a pászrah vagy a pászka, vagy a mi magyar kifejezéseinkkel, nyelvünkkel élve a *húsvét* ünnepe. Húsvét ünnepét nemrég ünnepeltük. Húsvét ünnepétől, ha ötven napot számolunk, ez is a törvény rendhagyása.

Hét egész hétnek kellett eltelnie, és az azt követő ötvenedik napon a sávuót ünnepük jött, az ószövetségi ünnepe a zsidó népnek, ami a *pünkösd* ünnepe. Az isteni rendtartás szerint a pünkösd ünnepét a törvényadás vagy a tóraadás ünnepének is tartják, egészen Isten Sínai hegyi rendelkezéseitől kezdve ünneplik – mert innen datálják, a Sínai hegyen való törvény átadásához kapcsolják a Sávuót ünnepüket.

Az új kenyér ünnepének is nevezik ezt a gyönyörű napot. Más néven a pünkösd napja. A szövetséges nép tehát évről évre ünnepelte a pünkösd napját. Elolvasom nektek a Mózes könyvében, hogy Isten hogyan hagyta meg az ünnepek megtartását. A szívünk felkészült, mert öntözések voltak és folyamatosan vannak, és a talaj elő van készítve a szellemi öntözések által az Ige befogadására.

Másképp kerül most a szívünkbe az Ige, mint hogyha csak úgy beestünk volna ide. Ahogy mondja, hogy olyan leszek Izraelnek, mint a harmat. Meg lettünk öntözve az Ő harmatcseppjeivel, az örök élet vizével a dicséretekben. Most a szívünk másképp fogadja az Igét. Mélyebbre kerül, és biztosabban tud gyökeret verni és gyümölcsöt teremni. Arra vagyunk elhívva, hogy *gyümölcsöt* teremjünk.

Az Ige kenete az egyetlen, ami képes <i>megtörni az igákat</i>, amivel küzdesz az életben. A kenet töri meg az igát, az Igén lévő <i>olajkenet</i>, mert Isten Igéje él, élő és ható, és ez töri meg az igákat, amit a saját erődből soha nem tudnál.
--

Isten *Igéje* hatalmas, felkent és mindenható. Olyan, mint a sziklazúzó pöröly, ha éppen ilyen nagy hegyekkel találkozol. Isten Igéje mindenható, és így fogjuk befogadni a szívünkbe, szelídséggel, amit ma Isten nekünk készített. A három fő ünnepet olvassuk itt.

2MÓZES 23,14–17.

14. Háromszor szentelj nékem ünnepet esztendőnként.

Mondja az Úr.

15. A kovásztalan kenyér ünnepét tartsd meg; hét nap egyél kovásztalan kenyeret, amint megparancsoltam néked, az Abib hónap ideje alatt; mert akkor jöttél ki Egyiptomból: és üres kézzel senki se jelenjék meg szíнем előtt.

16. És az aratás ünnepét, munkád zsengejét,...

Ez az aratás ünnepe a második ünnep. Itt csak röviden ír róla.

16. ... amelyet elvetettél a mezőn; és a betakarítás ünnepét az esztendő végén, amikor termésedet betakarítod a mezőről.

Ez a betakarítás a harmadik ünnep, az őszi, a sátoros ünnep.

17. Esztendőnként háromszor jelenjék meg minden férfiad az Úr Isten (Adon Jehova) szíне előtt.

Ezek Isten rendelései az Ő őszövétségi népe számára, így azt évről évre kötelező volt megtartaniuk. A pészah, vagyis a páska ünnep – a húsvét ünnepe ez –, a sávuót ünnep – a pünkösd ünnepe, és a harmadik, az őszi ünnepük – a sátoros ünnepük. Meghagyta nekik az Úr, hogy ezeket hogyan ünnepeljék.

A középső a három közül tehát a pünkösd ünnepe, amit ma ünnepelünk. A pünkösd ünnepe. Az Úr rendhagyása szerint a húsvétot ötven napnak kellett követnie, és akkor köszöntött be a pünkösd napja.

Az ünnep görög nevén a *pentékoszté*, ami annyit jelent, hogy *ötvenedik*. Azért, mert ötven napot kellett hagyni húsvét után, és akkor köszöntött be ez a gyönyörű ünnepük, a pünkösd napja. A pünkösd ebből a görög szóból származik. Az aratás megkezdésének az ünnepe volt ez, az első zsenge bemutatása Isten előtt.

Ha a katolikus egyházra tekintünk, akkor a pünkösd áldásainak kiszolgálását a bérmlás szentsége hivatott előhozni. Azért jelzem ezt, mert sokan vannak, akik meg is bérmlkoztak, nemcsak első keresztséget vettek. A bérmlás jelenti ezt a pünkösd napi szellemteljességet, amiről ma szó lesz a katolikusoknál.

Jézus azért jött, hogy a törvényt betöltse, így ezeket a zsidó ünnepeket is Ő általa teljesítette be Isten. Azért fontos ezt tudni, mert Jézus volt az a húsvéti Bárány, hiszen a pészah ünnepre esett, amikor Őt a keresztre feszítették. Amikor eljött a húsvét, akkor Isten hozott egy áldozati Bárányt. Bűnért való áldozati Bárányt, az egyszülött Fiát.

Ímé, az Istennek ama Báránya, aki adatott a világ bűneiért. Ez volt a húsvét betöltése Jézus Krisztusban, akit keresztre feszítettek. Szenvedett, és kilehelte a lelkét, és eltemették, és harmadnapon feltámadott. Ez a húsvét ünnepe.

Húsvét ünnepe elmúltával az ötvenedik napon jön ez a csodálatos ünnep, a pünkösd, aminek a napja ma érkezett el. Azonban az ötven napon belül a negyvenedik napon is történt valami, abban az évben, amikor Jézus feltámadt a halálból. A negyvenedik napnál legalább egy olyan különleges történet jön, mint amikor Jézus feltámadt a halálból, és megjelent a tanítványoknak sorban, többször, és sokaknak.

Ez a negyvenedik nap Jézus mennybemenetelének a napja volt. Addig ugyanis megjelent a tanítványoknak és sokaknak, együtt evett és együtt ivott velük. Ezt szeretném nektek a

Bibliából elolvasni, hogy ebben a negyven napos időszakban milyen üzeneteket adott át Jézus, miközben megjelent a tanítványoknak.

Nagyon tanulságos lesz ez, hiszen amikor egy szeretettünk eltávozik, és az élők sorából átlép az örökkévalóságba, az utolsó szavait, amit ránk hagy, azt mindig olyan nagy különleges figyelemmel és szeretettel szoktuk őrizni magunkban, hogy ez volt a drága nagypapánk utolsó szava. Ugye, szoktuk mondogatni? Mit hagyott ránk, milyen gondolatot, milyen üzenetet?

Vagy, ahogy az ábrahámi ősatyák *megáldották* a fiakat, mielőtt átaludtak volna. Ők is az utolsó leheletükkel még megáldották azokat, akikre az áldást tették, a fiakat. Ugyanúgy Jézusnak is ezek az utolsó gondolatai, utolsó szavai, utolsó mondatai nagyon tanulságosak. Hiszen ezt hagyta ránk, mielőtt felvitetett a mennybe.

Ezt tanulmányozni nagyon gyümölcsöző lesz, és ezt fogjuk megtenni. Pünkösd napja előtt történt dolgok ezek, a Biblia feljegyzése alapján tesszük. Az Apostolok cselekedeteiben az 1. fejezetből olvasunk. A húsvétot követő negyvenedik nap tájékán lehet ez az esemény, ami történik. Jézus, azt olvassuk, parancsolatokat adott a Szent Szellem által az apostoloknak. Itt már a megdicsőült testében van Jézus. Feltámadt a halálból.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 1,2–4.

2. Mind a napig, melyen fölvitették, minekutána parancsolatokat adott a Szent Szellem által az apostoloknak, akiket választott magának.

3. Akiknek az Ő szenvedése után sok jel által meg is mutatta, hogy Ő él, negyven napon át megjelenvén nékik, és szólván az Isten országára tartozó dolgokról.

Megmutatta, hogy Ő – Jézus – él. Megjelent a tanítványoknak, többször együtt is evett velük, volt, hogy megdorgálta őket a hitetlenségük miatt, mert nem hittek abban, hogy megmondta, hogy feltámad a halálból. Tehát több találkozása volt Jézusnak a tanítványokkal.

4. És velük összejövén, meghagyá nékik, hogy el ne menjenek Jeruzsálemből, hanem várják be az Atyának ígérését, melyet úgymond, hallottatok tőlem:

Ez egy nagyon érdekes dolog. Gondolhattuk volna, hogy a tanítványokat most kiküldi, mint ahogy majd olvassuk a négy evangéliumban, hogy üzenetet hagyott nekik, hogy menjenek és hirdessék ezt a gyönyörűséges evangéliumot. De addig ne menjenek, itt azt mondja Jézus, hogy el ne menjenek Jeruzsálemből:

4. ... el ne menjenek Jeruzsálemből, hanem várják be az Atyának ígérését, melyet úgymond, hallottatok tőlem:

Jézus azt mondja, hogy maradjatok Jeruzsálemben, és addig együtt maradjatok, amíg ez az ígélet be nem teljesedik az életetekben. Ez a pünkösd napjának a *kiteljesedése*, amikor azt mondja az Írás, hogy vesztek erőt, minekutána a Szent Szellem eljön reátok, és lesztek nékem tanúim a föld végső határáig.

Tehát e nélkül a csodálatos beteljesedés nélkül Jézus nem tudta kiküldeni a tanítványokat. Azt mondta, hogy maradjatok együtt, amíg ez az ígélet be nem teljesedik! A Máté evangéliumra tekintünk, ahol ez van feljegyezve gyönyörűen. Megint csak Jézus utolsó szavai, és világosságot hoz nekünk.

MÁTÉ 28,18–20.

18. És hozzájuk menvén Jézus, szóla nékik, mondván: Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön.

Feltámadt Jézus, a megdicsőült testében volt, és ezek az utolsó szavai. Utolsó szavai, amit a tanítványaira hagyott, így ránk is. Ez egy nagyon fontos igazság. Ezért soha semmitől nem kell félnünk. Jézusnál van minden hatalom minden ellenséges erő fölött.

MÁTÉ 28,18–20.

19. Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az atyának, a fiúnak és a Szent Szellemnek nevében,

Jézus meghagyja nekik, hogy ezt tanítsátok meg minden népnek, hogy én vagyok az élők és holtak Ura, nekem adatott minden hatalom mennyen és földön.

20. Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és ímé, én tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen!

Jézus tehát egy *küldetést* ad a tanítványoknak, mégis azt olvassuk az Apostolok cselekedeteiben, hogy addig ne menjetek, amíg meg nem kapjátok ezt a *felruházást* a mennyből. Látjuk a küldetést, látjuk, hogy kiküldi a tanítványokat, de van hozzá egy *időzítés*. Akkor menjetek, amikor eljön ennek a napja, hogy az én ígért Szellemem, a megígért Szent Szellemem leszáll rátok!

Akkor lesztek képesek ezeket betölteni. Akkor lesztek képesek így *tanítani* a népeket. Akkor lesztek képesek *gyógyítani* a betegeket, de addig maradjatok együtt. Ez pünkösöd napja, de ne menjünk elébe. Nézzük meg a Márk evangéliumban! Ugyanígy az evangélium végén Jézus utolsó szavai. Minden evangélium végén olvashatunk egy pár gondolatot erről.

MÁRK 16,14–20.

14. Azután, mikor asztalnál ülnek vala, megjelenék magának a tizenegynek, és szemükre hánymta az ő hitetlenségüket és keményszívűségüket, hogy azoknak, akik Őt feltámadva látták, nem hittek,

Ugyanis voltak olyanok, akik hírül vitték a többieknek, hogy láttuk a Jézust, a feltámadt Jézust, de nem hittek a tanítványok ennek a hírnek. Jézus, amikor megjelent, akkor szemrehányással kezdte, miért nem hittetek, hiszen itt vagyok, feltámadtam a halálból, örök életre.

15. És monda nékik: Elmenvén e széles világra, hirdessétek az Evangéliumot minden teremtésnek.

Minden teremtésnek.

16. Aki hiszen és megkeresztelkedik, üdvözülni; aki pedig nem hiszen, elkárhozik.

17. Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik:...

Itt jön egy felsorolás, amit a hívőknek kellene birtokolni az életükben. Ott kellene lenni a hívők életében, innen tudjuk meg, hogy ők hívők, ha ezeket tapasztaljuk az életük felett.

17. ... az én nevemben ördögöket űznek; új nyelveken szólnak.

A legtöbb ember azt sem hiszi, hogy létezik az ördög, a sátán, nemhogy még az űzéséről is hallana, de Jézus evvel kezdi. Hogy a gonosz szellemeket – igenis van hatalmunk felettük – ki lehet *űzni*. Ezek jelek, amit a hívőket kell, hogy kövesse.

Új nyelveken szólnak. Erről még kevesebben hallottak. De Jézus szavai, hogy új nyelveken szólnak azok, akik ebben hisznek, és ez egy jel lesz az ő életük felett, hogy ők bennem hisznek.

18. Kígyókat vesznek föl; és ha valami halálost isznak, meg nem árt nékik:

Ez a mai világban nagyon jó, amikor nem tudjuk, hogy mit eszünk, meg mit iszunk. Megjelenik a műanyag rizs, és a különböző ital az üvegben, a palackban. Ez a *hit tart meg* minket. Hány embernél okozt ezt-azt, és mi pedig az Ő kegyelméből mentesülünk a káros hatások alól, mert ha halálost iszunk, az sem árt meg nekünk, ugyanis mi az Ő életéből élünk. A természetfeletti életből élünk.

MÁRK 16,14–20.

18. ... betegekre vetik kezeiket, és azok meggyógyulnak.

Itt a következő jel. Hány hívő gyakorolja ezt? Ő itt nem az apostolokról beszél, vagy az evangélistákról – azoknak fenséges ajándékaik vannak –, az egyszerű hívőkről beszél. Kimentek majd, hogy hirdessétek az én *nevemet*, és így fognak megismerni benneteket.

Ráteszitek a kezeiteket a betegekre, és azok felépülnek, meggyógyulnak. Látjátok, hogy Isten ígéretei között milyen egyszerűen szerepel mindaz, amit hirdetünk, és mégis hány ellensége van ezeknek az *alaptanoknak*?

Mondjuk elsőre ez érthetetlen, de nem annyira, mert az ellenség nem akarja, hogy az terjedjen, és az ellenség teszi az akadályoztatásokat, de felette hatalmunk van. Ha az Úr megnyit egy ajtót, azt senki be nem zárhatja az életedben, ezt tudnod kell! Ez volt az utolsó pár gondolata Jézusnak, amit ránk hagyott. *Kincsként* kellene forgatni a szívünkben.

19. Az Úr azért, miután szólott vala nékik, felvitették a mennybe, és üle az Istennek jobbjára.

Utolsó szavai Jézusnak, amik itt rögzítésre kerültek.

20. Azok kimenvén, prédikálnak mindenütt, az Úr pedig együtt munkálván az Igével, megerősíté azt jelek által, amelyek követik vala. Ámen!

Az Úr pedig együtt munkálván az Igével, amit hirdettek, megerősítette azt jelek által, amik követik. A csodákat nem az apostolok cselekedték, hanem maga az Isten, aki az Igéjéről tett bizonyosságot, hogy az bizony így van, ahogy most hallottad, és lám, egy szempillantás alatt megnyílt a füle! Meggyógyult a gerince, eltávoztak a fájdalmai, mert az Úr tett bizonyosságot a Szelleme által.

De Jézus mondta, hogy még ne menjetek, még ne menjetek ki prédikálni, mert előtte az ígéret Szellemének le kell szállnia rátok! Látjátok, hogy itt van egy időbeli közbevetés, amit például itt a Márk evangéliumban nem tudunk kiolvasni.

Menjünk tovább a Lukács evangéliumra! Itt is olvashatunk Jézus Krisztus búcsúszavairól. Nagyon fontos gondolatok ezek. Drága kincsek az életünkben. Mit is mondott Jézus az utolsó pillanatokban, amikor a földön járt?

Ezek voltak az utolsó gondolatai és szavai, amiket ránk hagyott. Itt az emmausi tanítványok térnek vissza a hírrel – hogy képpen legyünk –, hogy a feltámadt Jézust látták, és mikor mentek vissza az övéikhez, ezek a tanítványok nem hitték.

LUKÁCS 24,36–53.

36. És mikor ezeket beszélték, megállt maga Jézus közöttük, és mondta nékik: Békesség néktek!

Jézus belekerült egy beszélgetésbe. Ők mondták, hogy nem hisszük, hogy a Jézust láttátok! – és Ő egyszer csak megjelent, és azt mondta nekik, hogy békesség legyen néktek!

37. Megrémülvén pedig és félvén, azt hitték, hogy valami szellemet látnak.

Ennyire hitték, hogy feltámadt a Jézus.

LUKÁCS 24,36–53.

38. És monda nékik: Miért háborodtatok meg, és miért támadnak szívetekben okoskodások?

39. Lássátok meg az én kezeimet és lábaimat, hogy én magam vagyok: tapogassatok meg engem, és lássatok; mert a szellemnek nincs húsa és csontja, amint látjátok, hogy nekem van!

Jézus győzködi őket, hogy ne féljete, én vagyok! Tapogassatok meg engem!

40. És ezeket mondván, megmutatta nékik kezeit és lábait.

Az örök sebek örök nyoma, hogy elszenvedte értünk a keresztet. Ezeket te is láthatod majd egyszer, de mi most is hisszük, mi hívők vagyunk. A Szent Szellem által bizonyosságunk van. De egy napon meg fogjuk látni ezeket a gyönyörű, szerelemből elszenvedett sebeit.

41. Mikor pedig még nem hittek az öröm miatt, és csodálkoztak, monda nékik: Van-e itt valami ennivalótok?

Képzeld el azt az örömet, amibe kerültek, hogy ez tényleg az a Jézus, akit láttunk a keresztre szegezve, pont ott vannak a szegek helyei, ahol azt a drága Jézust felszegelték a keresztre! Mondja Jézus, hogy adjatok nekem valamit enni, hogy meglássátok, hogy tényleg én vagyok!

42. Ők pedig adtak néki egy darab sült halat, és valami lépesmézet,

43. Melyeket elvett, és előttük evett.

Az a *megdicsőült testben* való életünk nem azt jelenti, hogy többet nem tudunk jóízűen vacsorázni. Az egy csodálatos élet. Ha van vendéglátás, ehetünk, de ha nincs vendéglátás, akkor negyven nap múlva sem halunk éhen. Ez egy csodálatos dimenzióban való élet. Csodálatos élet, nem vagyunk kiszolgáltatva a fizikai, földi paramétereknek.

44. És monda nékik: Ezek azok a beszédek, amelyeket szóltam néktek, mikor még veletek voltam, hogy szükség beteljesedni mindazoknak, amik megíratk a Mózes törvényében, a prófétáknál és a zsoltárokból énekelem.

45. Akkor megnyilatkoztatá az ő elméjüket, hogy értsék az Írásokat.

Erre nagyon nagy szükségünk van, amikor olvassuk az Igét. Nyugodtan *kérhetjük*, ha Jézus ott megtette, akkor nekünk is. Amikor olvassuk az Igét és van kérdésünk, imádkozhatjuk ezt, hogy Uram, *nyilatkoztasd meg* az én értelmemet, az én elmémet, hogy értem ezt pontosan! Jézus meg fogja cselekedni, és nagyobb világosságunk lesz, mint előtte volt.

46. És monda nékik: Így van megírva, és így kellett szenvedni a Krisztusnak, és feltámadni a halálból harmadnapon:

47. És prédikáltatni az Ő nevében a megtérést és a bűnök eltörlését minden pogányok között, Jeruzsálemtől kezdve.

48. Ti vagytok pedig ezeknek bizonyosságai.

49. És ímé, én elküldöm titeket az én Atyámnak ígéretét; ti pedig maradjatok Jeruzsálem városában, míg nem felruháztattok mennyei erővel.

Látjátok, Jézus kiküldi őket, de rögtön hozzátesszi, hogy az én Atyám ígérete nélkül ne is induljatok! Én elküldöm rátok az én Atyám ígéretét, ti pedig maradjatok Jeruzsálem városában! Ezt Lukács jegyzi meg egyedül.

Jézus meghagyta nekik, hogy menjetek, de még ne most menjetek, mert még el kell jönnie valaminek. Az én Atyám ígéretének, a Szellemmel való *felruházásnak*, az erővel való felruházásnak el kell jönnie, mert csak akkor lesztek képesek kimenni és ezeket megcselekedni, ahogy meghagytam néktek.

Addig maradjatok Jeruzsálem városában, mígnem felruháztattok ezzel a mennyei erővel! Látjátok, ez *Isten ereje*, ami végzi a csodálatos jeleket és csodákat, amiket Jézus meghagyott. Felruháztattok ezzel a mennyei erővel.

LUKÁCS 24,36–53.

50. Kivitte pedig őket Betániáig; és felemelvén az Ő kezeit, megáldá őket.

Ez a negyvenedik nap húsvét után. Megáldotta őket. Látod, Jézus az utolsó pillanatban is, amikor távozik, egy áldással távozik. Felemelte a kezeit és megáldotta őket.

51. És lőn, hogy míg áldá őket, tőlük elszakadván, felvitették a mennybe.

52. Ők pedig imádván Őt, visszatértek nagy örömmel Jeruzsálembe;

53. És mindenkor a templomban voltak, dicsérvén és áldván az Istent. Ámen.

Ez a Lukács evangéliuma szerint való utolsó feljegyzés Jézusról, amint a tanítványokkal váltott szót, és meghagyta nekik: amíg ez a drága Szellem el nem jön rátok, maradjatok együtt Jeruzsálemben! – és nagy örömmel mentek vissza.

Szívükben érezték, hogy egy csodálatos dolog fog történni, és Jézust látták, hogy *felvitetett* a mennybe. Visszamegyünk most az Apostolok cselekedeteire, ahol félbeszakítottuk az olvasást. Ezeket szükséges volt elolvasni, hogy lássuk azt, hogy amikor Lukács írja az Apostolok cselekedeteit, ezeken már úgymond a tanítványok túl voltak. Ebbe be kellett pillantánunk, hogy mit hagyott rájuk Jézus.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 1,4–11.

4. És velük összejövén, meghagyá nékik, hogy el ne menjenek Jeruzsálemből, hanem várják be az Atyának ígéretét, melyet úgymond, hallottatok tőlem:

Látjátok, itt veszi föl a fonalat. Mondta Jézus, hogy többször mondtam ezt nektek, fog jönni az Atyának ez az ígérete, és amíg ez el nem jön, addig maradjatok egyben, Jeruzsálemben! Az Atyának ígérete, a megígért Szent Szellem.

5. Hogy János ugyan vízzel keresztelt, ti azonban Szent Szellemmel fogtok megkereszteltetni nem sok nap múlva.

Tíz napja volt ennek, mikor Jézus ezt kiejtette. Megvolt a vízkeresztség ideje, és most jön egy másfajta keresztség. Szent Szellemmel fogtok megkeresztelkedni. Hamar itt az ideje, mondja itt Jézus.

6. Mikor azért azok egybegyűltek, megkérdeék Őt, mondván: Uram, avagy nem ez időben állítod-é helyre a királyságot Izraelnek?

Látjátok, a tanítványokat az érdekelte, hogy mikor lesz újra egyben az ő királyságuk, az Izrael királysága. Jézus nem tagadja, hogy Ő a zsidók királya. Mikor, ha most elmész, akkor hogy lesz a királyság helyreállítása? A tanítványokat teljesen más foglalkoztatta, nem voltak képpen. Hogyan is lehettek volna, amíg a Szellem el nem hozta?

7. Monda pedig nékik: Nem a ti dolgotok tudni az időket vagy alkalmakat, melyeket az Atya a maga hatalmába helyezett.

Azt mondta nekik, hogy ezeket az időket csak bízzátok az Atyára! A királyság helyreállítása eljön majd, de most egy *másfajta királyság* jön el. Ez a királyság nem szemmel láthatólag jön el.

Ez nem szemmel láthatólag fog eljönni, nem azt mondják, hogy íme, itt van, vagy íme, amott van, mert Istennek ez a királysága, amit most kaptok, ez a szívetekben van. A szívetekbe kaptok egy királyságot. Ott van ez a királyság elrejtve. Megint utal rá, hogy most történik valami, erre figyeljete!

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 1,4–11.

8. Hanem vesztek erőt, minekutána a Szent Szellem eljön reátok; és lesztek nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samariában, és a földnek mind végső határáig.

Látod, hogy Jézus eltávozásával a *kulcs* a Szent Szellemre került? A hangsúly. Szent Szellem nélkül nincs királyság, nincs építés, nincs munka. Jézus állandóan a hangsúlyt Őrá helyezi, hogy Őrá figyeljete! Vesztek erőt, minekutána a Szent Szellem eljön reátok. Ő a Szent Lélek. Akkor lesztek tanúvá, ha a drága Szent Szellem eljön reátok.

Az Ő kenete nélkül semmit nem tudtok végezni. Semmit! *A keresztény világ nagy része mégis a Szent Szellemet lecserélte a Szentháromságban egy emberi személyre, és csodálkoznak, hogy nincsenek erő-megnyilvánulások!* Máshogy nincsen. Akkor lesztek nékem tanúim, ha veszitek ezt az erőt, ami eljön reátok. Hányan ismeritek Őt? A Szent Szellemet?

Aki az elején az öntözéseket végezte, áradásban volt. Ő az a Szent Szellem. És akkor lesztek nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, és az egész Júdeában. Egész Júdeát bejárhatjátok, és Samariát bejárhatjátok, és a földnek mind végső határáig elmehettek, mert akkor már tudtok tanúbizonyságot tenni. Ez az erő lesz fölöttetek.

9. És mikor ezeket mondotta, az ő láttukra felemeltették, és felhő fogá el Őt szemeik elől.

Képzeljétek el, hogy miközben Jézus ezt mondja, elkezdd *emelkedni* a szemük láttára! Akik eddig nem hitték, hogy Ő az Istennek Fia, most, mondom nektek, hogy azok is hitre ébredtek, hogy itt valami természetfelettit látnak. Jézus elkezdett emelkedni. Láttukra, felemelkedék, és *felhő* fogta el a szemeik elől, beborította egy felhő. Ezek az *ószövetségi szentek*, akiket hazavitt.

Miközben Jézus ezeket a szavakat mondta nekik, egyre feljebb, és feljebb, és feljebb emelkedett. Ez volt az Ő *mennybemenetele*, de ez nem egy szempillantásban volt, hanem miközben mondta a búcsúgondolatait, emelkedett, és feljebb, és feljebb, és feljebb emelkedett.

Ha ezt a képet elképzeled magadnak, a legtermészetfelettebb, amit Jézus búcsúzásának el lehet képzelni. Az utolsó szavai, és közben az Atya emeli magához. Viszi föl a mennybe. Felhő fogta el a szemeik elől, és amint szemeiket az égre függesztették:

10. És amint szemeiket az égre függesztették, mikor Ő elméne, ímé két férfiú állott meg mellettük fehér ruhában,

Az emberek nézték, hogy felemelkedett Jézus és eltűnik a felhőkben. Isten azonnal adott nekik magyarázatot. Megjelent *két angyal*. A két hófehér ruhába öltözött férfi azt mondta:

11. Kik szóltak is: Galileabeli férfiak, mit állotok nézve a mennybe? Ez a Jézus, aki felvitették tőletek a mennybe, akképpen jön el, amiképpen láttátok Őt felmenni a mennybe.

Képzeljétek el, hogy leesett az álluk, amikor Jézust elvitték tőlük! Az angyalok azt kérdezték: mit álltok itt az égre függesztve a szemeiteket?

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 1,4–11.

11. ... Ez a Jézus, aki felviteték tőletek a mennybe, akképpen jön el, amiképpen láttátok Őt felmenni a mennybe.

A mi reménységünk, hogy ahogy Jézus felment a mennybe, úgy egy napon *el is jön* értünk. Nem örökre szakították el a mi Jézusunkat tőlünk, és küldte helyette a Vigasztalót. Azt mondta, jobb néktek, hogy én elmenjek, mert ha el nem megyek, nem jön el hozzátok a Vigasztaló. De ha én elmegyek, elküldöm Őt tihozzátok.

Jézus itt elment, felemeltetett, elvitetett az Atya *jobbára*, a mennybe, és ott felmagasztaltatott. Azt mondták az angyalok, hogy ugyanígy fog eljönni a maga idejében. Most egy olyan királyság építése következik, ami nem szemmel láthatólag jön el, de hatalmas munka indul. Nézzük ezt a munkát!

Ekkor a tanítványok visszatértek Jeruzsálembe. Itt az első fejezetben még választanak maguknak egy apostolt Júdás helyett, hogy ugyanúgy tizenketten legyenek. Mátyásra került a sor, megszavazták Mátyást. Most ott vagyunk, hogy a tanítványok együtt vannak, benne a könyörgésekben, ahogy meghagyta nekik Jézus, és tíz nap telik így el.

Ekkor írja azt az Írás, hogy amikor eljött a pünkösöd napja. Be kellett telni annak az időnek. Jézus a pünkösöd napját is be kellett, hogy töltsse, de annak a napnak el kellett jönnie, addig a tanítványok együtt voltak, és imádságban voltak, és mindannyian együtt voltak. Egy sem hiányzott közülük.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 2,1–4. 12–17. 33.

1. És mikor a pünkösöd napja eljött, mindnyájan egyakarattal együtt valának,

Ahhoz, hogy a Szellem tudjon mozdulni, ahhoz nagyon fontos az *egyakaratuság*. Egy akarattal voltak. Nem volt köztük széthúzás, nem volt köztük olyan, hogy valaki azt kérdezte volna, hogy ugyan meddig várunk már itt erre az ígéretre? Teljes egység volt köztük.

Nem volt hitetlenség, kétség, együtt voltak, egy akarattal. Teljesen egyben voltak. Ekkor tud *mozdulni* a Szent Szellem. Nem véletlen, hogy feljegyzi a Szentírás. Egy akarattal együtt voltak. Egy egység volt, egy rezonancia. Ekkor tud mozdulni a Szent Szellem, és így is lett.

Ez már a másik rész.

2. És lőn nagy hirtelenséggel az égből mintegy sebesen zúgó szélnek zendülése, és eltelé az egész házat, ahol ülnek vala.

Hangot is ad, ahogy a szél zúg, a *szél zúgásával* jött a Szent Szellem. Nagy sebességgel jött, és ez a zendülés eltöltötte az egész házat. El tudjátok ezt képzelni? Hatalmas *zúgással* érkezett a házba a Szent Szellem jelenléte, és eltöltötte az egész házat, ahol ültek.

Amikor a Szent Szellem kiárad, akkor mindnyájunkon ott van a jelenléte, nem csak a középső sorra fog a Szent Szellem leszállni. Az egész házat eltöltötte, amikor az Ő jelenléte kiáradt, és megosztott *tűzlángnyelvek* jelentek meg előttük:

3. És megjelentek előttük kettős tüzes nyelvek, és üle mindenikre azok közül.

És megjelentek előttük kettős tüzes nyelvek. A kettős helyett vannak fordítások, amelyek úgy hozzák, hogy a tüzes lángnyelvek megosztva a fejükre ültek, tehát mindegyikre ráült ezekből a tűzláng nyelvekből a Szent Szellem jelenléte.

Tűzzel jött a Szent Szellem, emésztő tűzzel, az *Ő szerelmének tüzével*, az *Ő szerelmének* tüzét hozta el a pünkösöd napján. Az Úr vágyakozása benne van ebben. Amikor eljött a pünkösöd napja, azonnal kiárasztotta a Szellemét. Az Úr *vágyódása* benne van, de az időzítése is. Kellett, hogy tartsa magát az ünnepekhez.

Akkor tudta a Szent Szellemét kiárasztani, amikor eljött a *pünkösöd* napja. Jézus betöltötte a törvényt, pünkösöd napján jött el. És ez gyönyörűség, amit itt olvasunk: *nagy hirtelen jött*. A Szellem mozdulása az életedben *nagy hirtelen jön*, készülj fel! A legnagyobb reménytelen helyzetekben lehetsz, a Szent Szellem nagy hirtelen fog hozni *megoldásokat*.

Amikor leginkább nem várod, el vagy keseredve, nem számítász már arra, hogy valami jó történne, a Szent Szellem képes arra, hogy nagy hirtelen hozza a víz mozdulását. Ugye, megmozgatja az életed dolgait nagy hirtelen? *Váratlan mozgásai* vannak a Szent Szellemnek.

Jössz, mész, elmondtad az imáidat, eltelik egy óra, két óra, eltelhet egy hét is, s aztán nagy hirtelen egyszer csak észreveszed, hogy ezt az imámra hozta az Úr! *Megválaszolta*, és íme, itt van! – és te örvendezel. Ki kellett tartani.

Isten szívének a vágyakozása benne van ebben a pünkösödben az ember iránt. Vágyakozva jött, azért jött ilyen nagy hirtelen, nagy zúgással. Már nem tudta visszafogni magát, eljött a pünkösöd napja és az *övői közé mehetett* a Szellemével. Benne van az *Ő vágyakozása*. Isten szerelmének a tűzlángnyelvei ezek a lángok, ez az *Ő szerelme*, az emésztő tüze.

Az emésztő szerelme felemészt minden gonoszt az életedből, ha odaengeded az életedhez. Ez mind benne van a pünkösöd napjában, teljességet hozott nekik, így írja. Megjelentek előttük ezek a tüzes nyelvek és üle mindegyikre azok közül. Ráült az életükre a Szent Szellem. Teljesen betakarta őket.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 2,1–4. 12–17. 33.

4. És megtelének mindnyájan Szent Szellemmel, és kezdének szólni más nyelveken, amint Szellem adta nékik szólniuk.

Nézd meg ezt! A Szent Szellem leszállt rájuk, nekik fogadniuk kellett és megteltek. Tehát amikor a kenet itt *kiárad*, akkor neked azt venedd kell, meg kell *telned* vele. Ha be van zárva a szívünk, akkor nem vagyunk képesek arra, hogy megteljünk azzal, ami itt jelen van: az *Ő szeretetével*, vigasztalásával, az *Ő ajándékaival*. A te edényedet te tudod megtölteni vele.

Ő megtölt. Megteltek vele, ezt írja, megteltek mindannyian a Szent Szellemmel. Vagyis vették a Szent Szellemet, *fogadták* a Szent Szellemet, ami kiárasztatott fölējük és elkezdtek szólani *más nyelveken*. Itt csak ennyit ír a Biblia, hogy más nyelveken, amint a Szellem adta nékik szólniuk.

Ez egy olyan ajándék, amit sehol nem olvasol az Ószövetségben. Az összes többi szellemi ajándék előfordult már az Ószövetségben a prófétáknál. Ez az ajándék, és ezt hozta elsőnek a Szent Szellem, mintha azt mondta volna, alig vártam már, hogy most ez is jöjjön. Mert ez egy hatalmas ajándék, ugyanis ilyenkor a Szellem által szólunk és nem az értelmünkben.

Ez történt itt is, elkezdtek szólani olyan nyelven, amit a Szellem adott nékik szólniuk. Annyiban különleges az itt leírt Ige – és tovább a történetet már nem fogom olvasni, csak összefoglalom nektek –, hogy azok, akik odalátogattak az ünnepre a szétszóródott zsidóságból, a párthusok, a médek, és mindenféle más népek, összeszaladtak, hogy mi ez a zúgás.

Képzeljétek el, *százhuszan* vannak együtt és mind a százhuszan elkezdenek szólni fennhangon! Mit lehet abból kihallani? Az egy nagy zsibongás, és mégis az volt a nagy csoda, hogy akik körbe állták őket, mindenki a saját anyanyelvén hallotta, hogy dicsérik Istent. Ez egy óriási csodája volt Istennek.

Én személy szerint nem úgy képzelem el, hogy az egyikük vagy a másikuk beszélte volna ezt a nyelvet, hanem elkezdtek szólni nyelveken, ahogy a Szellem adta nekik, és a szellemi *magyarázat ajándéka* által mindenki megértette, hogy mit mond a Szellem az ő nyelvükön. Felfogták, hogy Istent magasztalják, hogy Istent dicsérik. Hatalmas dolog volt ez.

Ez volt az ajándék, amit alig várt a Szent Szellem, hogy kiáraszt hasson, mert az Ószövetségben ez nem volt jelen. Párthusok, médek, elámiták, s akik lakoztak mindenfelé a környéken, és az ünnepre kellett haza jönniük, olvastuk az elején, hogy az ünnepre egy évben háromszor haza kellett jönni minden izraelitának, ezt hallották. Nézzük meg, hogy mit hallottak.

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 2,1–4. 12–17. 33.

11. Krétaiak és arabok, halljuk amint szölgják a mi nyelvünkön az Istennek csodálatos dolgait.

Tehát egy Isten dicséret folyt, Istennek a csodálatos dolgait kezdték sorolni, hogy miket cselekedett és mily fenségesek az Ő jelei és csodái.

12. Álmélgkodnak vala pedig mindnyáján és zavarban voltak, egymásnak ezt mondván: Vajon mi akar ez lenni?

Mindnyáján zavarban voltak, nem tudták, mit látnak, mi ez a hangzavar, hogy van ez, hogy jött ez elő? Hiszen akik szölgnek, ezek mind galileabeliek, nem tanulták ezeket a nyelveket. Hogy beszélük ezeket? Elálmélgkodtak rajta és zavarban voltak, egymásnak ezt mondták: *Vajon mi akar ez lenni?*

Vagyis egy ilyen szellemi megnyilvánulásnál mindig vannak értetlenek és mindig vannak, akik nem fogják föl, hogy mi is történik, nincs belátásuk oda. Tehát voltak, akik megzavarodtak és nem értették, de a jelenséget látták.

Megint mások voltak, akik elkezdtek csúfolódni, ma is vannak ilyenek. A Szellemnek lehet akármilyen drága megnyilvánulása, fogod hallani, hogy csúfolódnak. Á, ez csak így lehet, meg az csak úgy lehet, hoznak rá valami magyarázatot, hogy biztos nem is volt beteg! Tudnak mondani mindenfélét a jóakarók, akik akkor is voltak, ahogy most is vannak – úgyhogy meg kell áldani őket.

13. Mások pedig csúfolódba mondanak: Édes bortól részegedtek meg.

Ezt mondták rájuk, hogy azért beszélük ezt a sok furcsa nyelvet.

Továbbmegyünk és megnézzük, hogy mit mond rá Péter. Köztük volt Péter, aki, amikor a Jézus elfogatása volt, akkor annyira bátortalan volt, hogy megtagadta Jézust háromszor. Kérdezte a tizenéves szolgálólányka, hogy: te is közölük való vagy? Péter letagadta Jézust, azt mondta, hogy nem ismerem azt az embert. Nehogy ő is fogságba kerüljön Jézus mellé.

Nem merte föl vállalni, hogy ismeri ezt a csodálatos Jézust, hogy vele szölgált három és fél évet, nem volt bátorsága. Igen ám, csakhogy itt történt valami! Péter látta a föltámadt Jézust, és amikor ez a drága Szent Szellem elöntötte őt és beteljesedett, nézzétek meg, hogy egy másik ember lépett elő! Egy teljesen más ember

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 2,1–4. 12–17. 33.

14. Péter azonban előállván a tizeneggyel, felemelé szavát, és szóla nékik: Zsidó férfiak és mindnyájan, kik lakoztok Jeruzsálemben, legyen ez néktek tudtotokra, és vegyétek füleitekbe az én beszédemet!

Képzeljétek el, az, aki letagadta Jézust, felemelte a szavát, azt mondta, figyeljétek ide, elmondom mi ez! Mikor elkezd prédikálni, már nincs benne a saját életének a féltése, vagy letagadná, hogy köze lenne ehhez. *Más ember lett*, mert betöltötte a Szent Szellem és ez velünk is így van. Amint ez a Szellem betölt minket és felruház ezzel a mennyei erővel, onnantól kezdve más az életünk.

Kapunk egy *bátorságot* a szólásra, kapunk egy *látást*, hogy mi a dolgunk, mi az utunk, mit kell tennünk és mik a feladataink. Egy erőt, egy felruházást kapunk. Más emberré lett Péter. Felemelte szavát és szóla nékik: *Zsidó férfiak és mindnyájan, akik lakoztok Jeruzsálemben, legyen ez néktek tudtotokra és vegyétek füleitekbe az én beszédemet*. Nézd meg ezt a bátorságot: én most majd elmondom nektek, hogy mit láttok!

15. Mert nem úgy részegek ezek, ahogy ti gondoljátok; hiszen a napnak harmadik órája van;

Első ránézésre másként tűnnek a dolgok általában, azt mondja, hogy nem úgy részegek ezek. Lehet, hogy úgy tűnik, hogy dülöngélnék, meg részegek, meg örömben vannak, meg furcsán viselkednek, furcsán szólnak, de ez nem az a részegség, amire ti gondoltok, hiszen a napnak harmadik órája van. Náluk hatkor kezdődik a nap, és délelőtt kilenc óra a napnak harmadik órája, hát hogy lennének ezek részegek!

16. Hanem ez az, ami megmondattott Jóel prófétától:

Elkezd magyarázni az Írásokat nekik. Az az ember, aki az Írásokat nem ismerte, halász ember volt. Így fog a te *szádra is jönni* az Ige, amikor beteljesedsz Szent Szellemmel. Bár ha soha nem tanultad, akkor is az Úr abban a pillanatban odaadja a szádra a *szólni valót*, ha azt akarja, hogy szóld az Igét. Így volt ez Péterrel, elkezd idézni Jóel prófétát és azt mondja:

17. És lészen az utolsó napokban, ezt mondja az Isten, kitöltök az én Szellemből minden testre: és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok, és a ti ifjaitok látásokat látnak, és a ti véneitek álmokat álmodnak.

És lészen az utolsó napokban, ezt mondja az Isten, nézd meg ezt a bátorságot! Kitöltök az én Szellemből minden testre! Ezt látjátok most, mondja Péter, ezt a kitöltést láttátok! Betöltötte a házat, kettős tűzlángnyelvek szálltak le és ők elkezdtek szólni.

Tudjátok, mit láttok? Azt, hogy kitöltötte Isten az Ő Szellemét, és minden testre *kitöltötte* a Szellemét, minden testre! Ámen. És *prófétálnak* a ti fiaitok és leányaitok, vagyis ennek lesz egy megnyilvánulása, elkezdenek bátorsággal prófétálni. Bátorsággal szólni Isten Igéjét, bátorsággal szólni az Ő igazságát. Már nem félszegek és nem visszavonulnak és nem visszahúzódnak.

Bátorsággal szólják Isten Igéjét, mert Jézus ezt hagyta meg nekik, hogy hirdessék ezt az Evangéliumot minden teremtésnek. A ti fiaitok és leányaitok és az ifjaitok látásokat látnak, többé nem leszünk tudatlanok arról, hogy mik az Isten útjai és Isten dolgai, mert látásokat ígért nekünk Isten az utolsó időkben.

Igenis lesznek látások, hogy hol a *helyünk*, hogy mit kell *tennünk*, mit kell elvégeznünk a jövőt tekintve, és ez a Szellem által megy. Azt mondja Jézus, hogy ez a drága Szent Szellem

fog elvezetni benneteket minden igazságra, Ő azokat fogja szólni, amiket hall az Atyánál és a bekövetkezendőket megjelenti néktek. Ez a Szellem által történik, ahogy Jézus mondta, hogy maradjatok együtt, mert eljön ez az ígélet – ez a pünkösöd napja –, és a ti véneitek álmokat álmodnak.

Szoktam mondani, hogy Uram, sorolj be engem az ifjakhoz vagy a vénekhez, nekem mindegy, nekem add mindkettőt, add a *látásokat* is, meg add az *álmokat* is! Te is kérjed! Kérni kell ezeket, *kérni kell az Úrtól*, vágyini kell a közléseit, mert akkor nem leszel tudatlan a szellemiek felől.

Ez volt Péter beszéde, és ez lenyűgöző! Azt, hogy részegedjete meg, az Efézusi levél is írja, most már nem hajtunk oda, mert az időnk fogytán, de ott írja az Ige, hogy ne részegedjete meg a bortól, miben kicsapongás van, hanem teljesejete be a Szent Szellemmel!

Egy nagyon közeli *örömmámor* jön az emberre, amikor beteljesedik azzal a gyönyörű Szent Szellemmel, amikor a szelleméből túlcsoordul és a lelkére és a testére ráfolyik az a drága olaj. Az nagyon hasonló ahhoz, amikor elkezdünk dülöngélni, meg alig állunk a lábunkon, jó kedvünk lesz, elkezdünk nevetgélteni, mint amikor iszunk még egy pohárral meg még egy pohárral, aztán iszunk még egyet és iszunk és iszunk.

És egyre inkább ez a gyönyörű örömmámor előnti az életünket, de az a különbség, hogy itt nem ettől az édes bortól van a részegségünk, hanem a drága újbortól. Az *újbor*, amit Ő ad nekünk, az az újbor. Be szoktál-e menni oda, az Ő borozó házába? Az Énekek könyvében van, hogy bevisz téged az Ő borozó helyére és ott megitat téged az újborral.

Fenséges, amikor az ember megtelik a Szent Szellemmel és elkezd örvendezni és ebben az örömmámorban van. Nagyon hasonló ahhoz, mint amikor a világban a kocsmában beisznak a barátok, csak ez szellemi. Az ördög mindent leutánoz, de csak egy ócska *utánzata* az eredetinek, ócska utánzata. Mindennek megtalálod az *eredetijét* a szellemi birodalomban úgy, ahogy itt az édes bor.

Azt mondja Péter, hogy nem attól részegedte meg, hanem beteljesedte a Szent Szellemmel. Ma fogjuk gyakorolni egy picit, ha lesz egy kis késztetésetek rá, hogy kívánjátok ezt, mert annyira másként megy át az ember az élet dolgain, ha teljes ezzel az újborral, ha ez az újbor előnti az életét.

Hogyha ez az újbor lehozza a *menny örömét*, akármin kell átmennünk, a mennynek az örömével, a mennynek a vigasztalásával, a mennynek az útmutatásával minden más. Minden más az életben, és ezt hozta nekünk el a pünkösöd ünnepe. A pünkösöd ünnepe hozta ezt, és Péter megmagyarázza, hogy ez az, amit Jóel próféta megmondott.

Ha felolvassuk, szinte szó szerint ezt mondja az utolsó időkről, az utolsó időknél az utolsó napjairól prófétál. Egy biztos, minden nap egy nappal közelebb vagyunk hozzá. Nem jött Jézus szeptember 23-án, akkor tovább szolgálunk, de várjuk Őt. Van, aki nagyon biztosra vette.

Jézus minden pillanatban *jöhet*, úgy kell élni az életünket, hogyha ma este jön, el tudj *számolni az életeddel*. Ha holnap jön el, el tudj számolni az életeddel. Megbékültél-e az ellenségeiddel? Megbocsátottál-e mindenkinek? Hogy a nap le ne menjen a te haragodon, úgy kell élni minden napot!

Egy biztos, hogy a pünkösöd ünnepe is be van töltve azzal, hogy Isten odaadta a Szent Szellemét. Ez az aratás kezdete, most mehetek ki az aratásba, mondja Jézus, megteljesedtetek

a Szent Szellemmel, most lesz sikeres az aratásotok, most *menjete ki az aratásba!* Úgyhogy most az aratás idejét éljük.

A harmadik ünnep még nem telt be, az a *sátoros ünnep*, akkor hét napig örvendeztek. Ez lesz az, amikor Jézus majd *elvisz* minket a felhőkön, és hét évig fogunk vele örvendezni a mennyben az elragadtatásban. Itt a földön pedig lesz hét olyan szörnyű esztendő, amit most nem sorolok, de a Jelenések könyvében olvashatod.

Mert nekünk most be kell gyűjteni az aratni valót, hogy hazavihessük a *menyasszonyt*. Hogy a menyasszony teljes lehessen. Lelkeket kell az Úrnak *hazavinnünk*, és ehhez kaptuk a Szent Szellemet. Ehhez kaptuk a pünkösöd napját, ezt a teljességet, hogy el tudjuk végezni ezt az aratást.

Aratómunkásokat kell kérnünk még az aratásba, ezt is mondja, hogy kérni kell, mert nem vagyunk elegen! Soha nem vagyunk, még kellene hozzá és még kellene, hogy még gyűjtson hozzá az Úr. Azt mondja, még gyűjtök öhozzá, az ő összegyűjtötteihez. Az Úr szeretné még *be-gyűjteni* az Övéit, mert még nem mindenki van bent az ígéretnek a talaján, amit az Úr megígért.

Egy gondolat még, a harminchármas vers. Nagyon érdekes elolvasni Péternek a prédikációját, fantasztikus ez a prédikáció, amit itt elmond a drága Szent Szellem teljessége által. Elmondja a zsidóknak, mi történik, hogy volt ez a Jézus, akit keresztre feszítettek, hogy Isten feltámasztotta a harmadnapon, és hogyha megtértek, akkor a tiétek ez az örök élet – prédikálja nekik. És a harminchármas versben ez a gondolat nagyon fontos:

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 2,1–4. 12–17. 33.

33. Annakokáért az Istennek jobbja által felmagasztaltatván, és a megígért Szent Szellemet megnyervén az Atyától kitöltötte, amit ti most láttok és hallotok,

Isten felmagasztalta a drága Jézust, aki engedelmes volt, és a megígért Szent Szellemet *megnyervén* az Atyától, vagyis Jézusnak el kellett nyerni a Szent Szellemet. Mintha az Atya vonakodva adta volna oda a legdrágább kincsét. Jézusnak meg kellett nyernie a Szent Szellemet, hogy kiöntessen a földre, azt mondta, hogy én kérem majd az Atyát, és én elkérem nektek a Vigasztalót, a Támaszt, a Segítőt, hogy ne maradjatok magatokra.

Nem maradtok árván, mondta Jézus, ha én elmegyek, mert küldök nektek egy vigasztalót. Itt olvasod ezt, hogy Jézus megnyerte az Atyától ezt a drága Szent Szellemet és kiöntötte, kitöltötte az Atyától. Ez a pünkösöd napja, amit ti most láttok és hallotok, így mondta Péter.

Ha a Szent Szellem megjelenik az életeden, akkor látni és hallani fognak a körülöttes valók olyat, ami *szokatlan* nekik. Látni is fognak dolgokat, amit addig nem láttak és hallani is fognak. Megnyilvánulások, a Szent Szellem ajándékai jönnek.

A Szent Szellem, ha lakozni jön, szeret *megnyilvánulni*, szeret a mennyből ajándékokat hozni, ezeket látni és hallani lehet – mondja. Ez az az új nyelv, amit hallottak, és látták ezt a részegséget. Lehet látni a Szent Szellem *jeleit és csodáit*.

A *nyelveken szólás* ajándéka a Jézus Krisztus jelei között szerepel, és az első megnyilvánulása volt a Szent Szellemnek, amikor pünkösöd napja eljött. A mai napig várja a Szent Szellem, hogy mi szóljunk ezen a nyelveken.

Ezzel a gondolattal szeretném ma zárni az alkalmat, mert több helyen megjelenik az újszövetségben, hogy elkezdtek szólni nyelveken. Vajon mi szólunk-e eleget nyelveken? És mire

való ez az egész? Hogy azt higgye a világ, hogy megbolondultunk? Vagy mi célja van Istennek vele, minket akar lejáratni a világ előtt, amikor így beszélünk? Vagy miért adja ezt Isten?

Olvassunk ennek utána! Csak egy rövid igei utalás, hogy miért olyan fontos ez a nyelveken szólás ahhoz, hogy a hívő meg tudja futni a *futását*, és hogy be tudja teljesíteni azt, amiért itt van, hogy meg tudjanak jelenni ezek a jelek és csodák az életén. Most figyelj nagyon, ez egy annyira fontos gondolat, s oly sok keresztény nem érti!

RÓMA 8,26.

26. Hasonlatosképpen pedig a Szellem is segítségünkre van a mi erőtlenségünkben. Mert azt, amit kérnünk kell, amint kellene, nem tudjuk; de maga a Szellem esedezik miérettünk kimondhatatlan fohászkodásokkal.

A Szellem, vagyis a Szent Szellem, akiről az előbb beszéltünk, aki pünkösöd napján adatott, segítségünkre van a mi erőtlenségünkben. Érezted-e már magad erőtlennek, hogy nincs erőm semmire, meg hogyan lesz tovább, miként lesz? Nincs megoldás nálad, de itt van egy *segítő*, segítségünkre van a mi erőtlenségünkben, felkarol minket.

Nézzük meg, hogy hogyan teszi, mert azt, amit kérnünk kell, és amint kellene, nem tudjuk. Ha legtöbbet imádkozol is, akkor sem állíthatod, hogy most jól kérted! Miként kérted, hogy vannak azok, mik vannak előtted, mik a részletek – nem tudjuk.

Le van írva. Azt, hogy hogyan kell imádkozni, azt tudjuk, hogy az Atyától kérünk Jézus Nevében, ez biztos. Utána hogy megyünk tovább? Azt mondja, nem tudjuk, vagyis itt mintha szándéka volna Istennek, hogy egy kicsit az orrunkra pöccint, hogy figyelj ide, te ezt nem tudod, hogyan kell *jól imádkozni*, majd én segítelek ebben!

Így folytatja: *De maga a Szellem esedezik miérettünk kimondhatatlan fohászkodásokkal. Ezek a fohászkodások sóhajtozások, vajúadások, nyögések a görögben, ami legközelebb áll hozzá, ezek a fohások, amit a szívünkben úgy felsóhajtottunk, hogy jaj, Istenem, segíts meg!*

Ezt mondja a világbeli is, még az is, aki nem hisz Istenben, neki is néha kicsúszik a száján, hogy ó, Istenem! De ennél többről van szó, mert amikor a Szellem bennünk *lakozást* vesz, akkor van egy *szolgálat*a, amit huszonnégy órában végez: könyörög érted.

Mert a Szent Szellem nem vesz ki öt perc szabadságot sem, folytonosan, szüntelenül, folyton-folyvást *könyörög* érted. Ez a dolga, hogy a földi életedet sikerre vigye, hogy beteljesítse azt, amire téged az Atya a Krisztusban újonnan szült. Ez a dolga, Ő folyton-folyvást *könyörög*, s azt várja, hogy te felvedd ezeket a könyörgéseket vele, mert nincs hozzáférése és jogosultsága az életedhez, amíg te helyet nem adsz neki.

Tudja, mi az *Atya akarata* a számodra, tudja a te hiányosságaidat és az erőtlenségeidet, és azokat a helyeket, ahol elbukhatsz, ha nem vigyázol. Mindenkinek ismeri a gyengéit, tudja a formáltatásunkat és tudja, hogy mire van szükségünk, s hogy mit és *hogyan kell kérni*, és Ő *könyörög*. S azt várja, hogy *becsatlakozzunk* ezekbe a könyörgésekbe, mert ha ketten egy akaratra kerülünk benne és kiejtjük ezeket itt a földön, akkor azok szellemi rendelések.

Rendeld el és meglesz néked, ugye? Amikor te kiejted a szellemenben, nem az értelméből jött, mert ott Istent csak összehajtogatnád kockára apróra és betennéd a gyufás dobozba. Az ember nem tudja felfogni Istennek a nagyságát.

Az Isten az értelmünket félretette, azt mondta, ez a szívből jön. Ez *szívből jön*, és onnan *könyörög* a Szent Szellem, odaköltözött a szellemünkbe. A szellemünkben vett *lakozást*, s onnan *könyörög* szüntelen.

A Szent Szellem nem csak akkor könyörög, amikor én öt percet leülök imádkozni. Ő *szüntelen könyörög* értünk. Ez egy nagyon fontos gondolat. És azt várja, hogy *becsatlakozz* hozzá és *vele együtt* elmondd ezeket a könyörgéseket úgy, hogy kiejted azt. Ez a nyelv a *mennynek a nyelve*, ez a mennynek a könyörgése érted és azokért a dolgokért, amelyek veled kapcsolatosak.

S azok az *áldások*, amelyek majd rajta keresztül jönnek erre a világra, mindazok folynak ilyenkor. S a Szent Szellem várja, hogy a keresztény *világ felébredjen* arra, hogy imádkozzon nyelveken. Ez a nyelvek imája, a kimondhatatlan fohászkodások, ez változtatja meg az életünket.

Mert amit magunknak kigondolunk, hogy ez lenne a legjobb, az vagy úgy van, vagy nem, általában nem is úgy van, mert Isten még *afőlött* készített nekünk dolgokat, amit nem is láttunk, el sem tudjuk képzelni, hogy milyen hatalmas dolgok vannak *elkészítve* nekünk.

Hogy megyünk oda bele, hogy tudjuk azokat meglábalni ezekben a folyamokban, a kimondhatatlan fohászkodásokban, amit a tanult szavainkkal, az ismert szavainkkal, az anyanyelvünkkel *nem tudunk* kimondani, mert az értelmünk fel nem foghatja azt. S Isten azt mondta, hogy az e világ bölcsességét megszégyenítem, s a bolondokat választom magamnak.

Vagyis, aki hajlandó ebbe belemenni és azt sem bánja, ha bolondnak tartják ezért. Kell-e ehhez egy elszánás? Nem fogom vissza magam, mert ebben vannak Isten áldásai. Nem kell a tereken így imádkozni, de az imaszobádban igenis fontos!

A *tereken Jézust hirdetjük*, előtte viszont órák hosszat imádkozunk így, hogy ott minden rendben menjen majd, hogy a Szellem tudjon áradni, hogy a Szellem időzítésében legyen, hogy azok jöjjenek, akiknek nyitva a szívük és így tovább, lehetne folytatni. Úgyhogy ez egy nagyon fontos, egy nagyon-nagyon *fontos ajándéka* Istennek, és a keresztényeknek jobban kellene használniuk!

Csodálkozunk, hogy miért nincsenek az áldások az életünkön úgy, ahogy lehetne, meg ahogy olvassuk a Bibliában. A könyörgéseknél megnézted-e, hogy *odaadtad-e magad* arra, amit a Szellem akart, azt kiszóltad-e, odaadtad-e magad ezekre? Ezt nem lehet félretenni, ha egyszer Isten így rendelte a Segítőt, így adta, akkor ez így van, és nem kér tőlünk tanácsot.

Sokan mondtuk volna, hogy Uram, ne így tedd ezt, inkább valahogy máshogy! De az Ő bölcsességében rendelte ezt el, akkor ez így van. Akkor ez így van, és vagy meghajtjuk magunkat Neki és járunk az áldásokban, vagy azt mondjuk, hogy köszönjük, ezt nem kérjük, s akkor nem fogjuk meglátni ezeket az áldásokat.

Isten nekünk szabad akaratot adott. Amikor a Szellem elöntötte őket, azonnal elkezdtek szólni. A szánk többre van nekünk, mint hogy együnk vele finom csokoládés fagyaltot meg szendvicseket. Többre van nekünk, sokkal többre adatott.

1KORINTHUS 14,2–4.

2. Mert aki nyelveken szól, nem embereknek szól, hanem az Istennek; mert senki sem érti, hiszen a Szellem által szól titkokat.

S már megint itt vagyunk a nyelvek szólásánál. Aki nyelveken szól, nem embereknek szól, hanem az *Istennek*, és ilyenkor sokkal magasabbról van szó, minthogy mi ketten együtt beszélgetünk, „osztjuk az észet”, szokták mondani a világban, ugye? „Megmondom neked, mit kéne csinálnod!” Szó nincs róla, nem!

Istennél van, hogy neked mit kell tenned és hogyan, és ez hogy jön elő. És azt mondja, hogy aki nyelveken szól, az Istennek szól, senki nem érti, hiszen a Szellem által szól *titkokat*. El van rejtve a világ előtt, hogy neked mit készített Isten, s majd a maga idejében jön elő, amikor már benne jársz, hogy senki ne tudja ellopni. Ne tudjon az ellenség tolvajkodni.

El van *rejtve* az ellenség előtt, meg az irigyek előtt. Mielőtt még benne lennél, ők már ellopták. Ezek titkok, titkok. Nehogy azt hidd, hogy egy kereszténynek nincsenek irigyei. Isten ezt nagyon bölcsen tette, elrejtette, azt mondta, te *imádkozzad*, imádkozd ki, s majd amikor beleléptél és benne jársz, akkor *meglátja* a többi, a világ. Ezek Istennek az útjai.

1KORINTHUS 14,2–4.

4. Aki nyelveken szól, önmagát építi; de aki prófétál, a gyülekezetet építi.

Önmagát építi, vagyis *épülésünkre* van, a szellemi birodalom építésére van. Kőről kőre, élő kövekből építi Isten azt a templomot, amiben neked kell lakozni a Szent Szellemben. Épülésre van. Sokszor érzékelem, amikor sok óra nyelvek imája elfolyik már... Nem titkolom, hogy rengeteg órát imádkozom, és nem veszem könnyedén ezt az imádságot, hanem nagyon komolyan veszem az életemben.

Néha észreveszem, hogy olyan helyeken, ahol már azt kiimádkoztam, onnan kezdi a Szent Szellem. Ezek az *építő kövek* már a helyükön vannak, és akkor elkezd hozni egy újabb követ, ami most készül oda majd beépülni, abba a templomba építkezik. Szellemiekhez szellemieket szabván építkezik a Szent Szellem, és minden egyes kő a helyére kerül ebben a templomban.

S felépíti az Ő menyasszonyát, és gyönyörű dolgokat cselekszik, titkokba visz be minket! Ezt a fajta imádságot nem lehet félredobni, mintha nem létezne, illetve lehet, de akkor az áldásokat sem látjuk úgy, ahogy szeretnénk az életünkben.

Úgyhogy meg fogjuk ígérni ma itt a pünkösd napján, hogy akik még nem vettük a Szent Szellemet, keresni fogjuk ezt, és mi, akik már vettük a Szent Szellemet, mi pedig szorgalmasabbak leszünk az *együtt járásban* és a közösségben vele. Mert el vannak nekünk ott még olyan helyek rejtve, ahol nem jártunk, a Jézus nevében.

A Sínai hegynél, ahol a törvényt adta Isten – ez volt a pünkösd, első pünkösd –, ott háromezer ember *halt meg*. Itt a pünkösd napján, amikor Isten adta a Szellemet, itt háromezer ember *üdvözült*.

Hasonlítsd össze a törvénnyel a kegyelmet, s a *kegyelemnek* a korszakába lépünk itt be, és a kegyelemnek a könyörgésébe lépünk. Nem háromezer ember hal meg, mint ott Isten ítéletére, mert túl közel jöttek a hegyhez, meg engedetlenek voltak, itt háromezer ember üdvözülni Péter prédikálására.

Úgyhogy most fel fogjuk emelni a kezeinket Istenhez egy kicsit, s most már bátrabban fogunk belelábolni ebbe. Aki szól nyelveken, az felemeli majd kicsit talán jobban a hangját, mint Péter is megengedte, hogy kiszólta, amit a Szellem adott neki, aki nem, az pedig elkezdheti esetleg keresni. Kincs az életünkben pünkösd napja, ami eljött. Álljunk fel, dicsérjük Istent!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.